

VIJEĆE EUROPE
EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

ČETVRTI ODJEL

ODLUKA O DJELOMIČNOJ

DOPUŠTENOSTI

Zahtjeva br. 52748/99

Momir JOVIĆ
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Četvrti odjel) 4. svibnja 2000. na sjednici Vijeća u sastavu:

Gosp G. Ress, predsjednik
Gosp I. Cabral Barreto,
Gosp V. Butkevych,
Gđa N. Vajić,
Gosp J. Hedigan
Gosp M. Pellonpää,
Gđa S. Botoucharova, suci,
i Gosp V. Berger, tajnik Odjela,

S obzirom na naprijed navedeni zahtjev podnesen 6. listopada 1999. godine i registriran 18. studenoga 1999. godine,

Razmotrio je i odlučio kako slijedi:

ČINJENICE

Podnositelj zahtjeva je hrvatski državljanin, rođen 1933. i živi u Rijeci (Hrvatska).

Činjenično stanje ovog predmeta, kako ga je podnio podnositelj zahtjeva, može se sažeti kako slijedi.

Podnositelj zahtjeva je služio u Jugoslavenskoj narodnoj armiji i umirovljen je iz službe 1983. godine. Njegova vojna mirovina određena je njegovim činom i godinama službe te je bila isplaćivana od Saveznog mirovinskog fonda. Isplate su prestale u studenom 1991. godine, nakon raspada Federalne Republike Jugoslavije.

Međutim, 1. veljače 1993. godine, Republički fond mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske, Područna služba u Rijeci, odredio je mirovinu podnositelja zahtjeva, počevši od 1. listopada 1992. godine, u visini od 63,22% od iznosa koji je primao dotada i u prosincu 1991. godine. Podnositelj zahtjeva je uložio žalbu protiv te odluke, i nakon što mu je žalba odbijena, pokrenuo je upravni spor pred Upravnim sudom, koji je odbio njegovu tužbu 2. veljače 1994. godine.

1. kolovoza 1994. godine podnositelj zahtjeva je podnio ustavnu tužbu tvrdeći da su odluke upravnih tijela i Upravnog suda povrijedile njegova ustavna prava.

Ustavni sud je odbio tužbu podnositelja zahtjeva 21. travnja 1999. godine.

PRIGOVORI

Podnositelj zahtjeva prigovara prema članku 3. Konvencije da odluka o smanjenju iznosa njegove mirovine predstavlja poniženje.

On nadalje tvrdi da je njegovo pravo na vlasništvo bilo povrijeđeno prema članku 1. Protokola broj 1.

On također prigovara, prema članku 6. Konvencije dužini trajanja postupka pred Ustavnim sudom.

Konačno, podnositelj zahtjeva prigovara prema članku 14. Konvencije da je bio diskriminiran.

PRAVO

1. Podnositelj zahtjeva prigovara prema članku 3. Konvencije.

Sud je utvrdio da podnositelj zahtjeva nije uspio dokazati ovaj prigovor ni u kojem pogledu.

Iz toga slijedi da je ovaj dio zahtjeva neosnovan u smislu članka 35 § 3 Konvencije i mora biti odbačen u skladu sa člankom 35 § 4.

2. Podnositelj zahtjeva nadalje prigovara prema članku 1. Protokola br. 1 da smanjenje njegove mirovine počevši od 1. listopada 1992. godine na iznos od 63,22% od iznosa koji je primao dotada i u prosincu 1991. povrijeđuje njegovo pravo na vlasništvo.

On također prigovara prema članku 6 § 1 da je dužina trajanja postupka pred Ustavnim sudom prekoračena.

Konačno, podnositelj zahtjeva prigovara prema članku 14. Konvencije da je odlukom o smanjenju samo mirovine časnika bivše Jugoslavenske narodne armije i nijedne druge kategorije umirovljenika prema njima izvršena diskriminacija.

Sud smatra da ne može, na temelju predmeta, utvrditi dopuštenost prigovora podnositelja zahtjeva prema članku 1. Protokola br. 1, članku 6 § 1 Konvencije u pogledu dužine trajanja postupka pred Ustavnim sudom i prigovora prema članku 14. Konvencije, i da je, zbog toga, potrebno, u skladu s pravilom 54 § 3(b) Sudskog poslovnika, uputiti obavijest o ovom dijelu zahtjeva tuženoj Vladi.

Iz ovih razloga, Sud, jednoglasno,

ODLUČUJE ODGODITI ispitivanje prigovora podnositelja zahtjeva da je povrijeđeno njegovo pravo na vlasništvo, da je dužina trajanja postupka pred Ustavnim sudom prekoračila razumni rok prema Konvenciji i da je povrijeđeno njegovo pravo da ne bude diskriminiran;

PROGLAŠAVA NEDOPUŠTENIM preostali dio zahtjeva.

Potpis

Vincent Berger
Tajnik Odjela

Potpis

Georg Ress
Predsjednik